

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עא עמוד א

- [א] שחט שלמים בערב יום טוב ואכל את בשרם ביום טוב, האם יצא בזה חובת חגיגה או שלמי שמחה, ומדוע ?
- [ב] האם ליל ראשון של סוכות ושמיני עצרת חייבים בשמחה, ומנין ?
- [ג] לר' אלעזר, כיצד שנינו "חגיגת ארבעה עשר יוצא בה משום שמחה", הרי אין זביחה בשעת שמחה ?
- [ד] לר' אלעזר, חל יום טוב ראשון להיות בשבת, כיצד מקיים בו מצות שמחה ?
- [ה] האם מצינו קרבן שבשרו נפסל לאכילה בשעה שהאימורים שלו עדיין כשרים להקטרה ?

- [א] חגיגה: לא יצא. שדכר שבחובה אינו בא אלא מן החולין [ושלמים אלו כבר הוקדשו]. שמחה: לעולא לא יצא, כיון שצריך שתהא "זביחה בשעת שמחה" [כלומר ביום טוב]. לרבין יצא, כיון שאין צריך זביחה בשעת שמחה.
- [ב] ליל שמיני: חייב, שהפסוק "והיית אך שמח" מיותר שהרי כבר נאמר "ושמחת בחגך", אלא בא לרבות מצות שמחה בליל שמיני באכילת שלמים.
ליל ראשון: פטור, שנאמר "והיית אך שמח", "אך" ממעט ליל יום טוב ראשון. והטעם שמרבים ליל שמיני ולא ליל ראשון ולא להיפך: לעולא, משום שאי אפשר לשמוח בליל ראשון, כיון שאם ישחט בערב יום טוב הרי אין הזביחה בשעת השמחה. לרבין, מרבים ליל יום טוב אחרון כיון שיש שמחה לפניו.
יום שמיני: פטור, שנאמר "שבעת ימים".
- [ג] כגון שעיקב שחיתת חגיגת י"ד, ושחטה ביום טוב עצמו, ויש כאן זביחה בשעת שמחה.
- [ד] משמחו בכסות נקיה ויין ישן.
אך אינו יוצא בשעירי הרגלים, שהרי בשרם נאכל חי [שאיין צלייתם רוחה שבת], ואין שמחה אלא באכילת בשר צלי. ועוד שהרי אין בשרם נאכל אלא לכהנים.
- [ה] קרבן פסח לר' אלעזר בן עזריה, בשרו נאכל עד חצות, ואימוריו נקטרים עד הבקר.